



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Iosephi Speranzæ, Congregationis Oratorii Fanensis
Presbyteri, Scripturæ Selectæ**

Speranza, Giuseppe

Coloniæ Agrippinæ, 1659

145. De pulchritudine loci.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44265

Psal. 125.

tingit bonum? Unde ego in Paradiso Dei mei? Tunc, tunc repletum est gaudium os nostrum, & lingua nostra exultatione. Se se etenim totos in Dei laudem, & gratiarum actiones effundent.

Psal. 121.

Lazius sum in his, quae dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus, &c. Ierusalem, quae edificatur ut civitas, cuius participatio eius in idipsum. Alij. Cuius participatio est tota simul; hoc est, in idem velle, & sentire conspirat: cuius communio est arctissima, cum civibus illi inter se gaudeant citra omnia religionis, & opinionum dissidia.

Alij. Genebr.

Vel tota simul quod mox introgressus Beatus tota simul beatitudine perfruat. Hic apud nos mortales, si quid habes boni, successivè, non totum simul habes, &c. Sed illic remuneratio, ac merces est tota simul.

Et ideo illae dulcedines, illa gaudia vera sunt gaudia, quia non differuntur, sed protinus dantur, & simul concessa non auferuntur. *Aqua eius fideles sunt.* Vocat fideles, quia non dilabuntur, nec mutantur in amaras, ut mundi aquae. Unde Marginalis habet: *Aqua eius stabiles.* Quo sensu D. Hieron. transfert: *Petra eius panis;* quod habet vulgatus: *Panis ei datus est.* Et vocat Petram, ad innuendam stabilitatem, & copiam. O felices illi qui nunc esuriunt, quoniam ipsa tunc petrae ipsi panes erunt!

Psa. 33.

Margis.

De pulchritudine loci.

PUNCTUM CXLV.

Apoc. 21.

Quam pulchram credimus civitatem Dei! D. Joannes in recensendis huiusmodi civitatis fundamentis satis immoratur: & licet in his nostris terrenis fundamentis non nisi in politis, rudesque lapides ceu oculis non expositi, ponantur; in illis tamen uniones, gemmasque preciosissimas, topazium, smaragdum, & id genus alias positas affirmat. Si margaritae, sapphiri, ac adamantes conduntur in fundamentis, quae non videntur.

A quid erunt confurgentia moenia? quid palatia?

Miraris pulchritudinem Solis, Lunae, ac stellarum? Haec velim cogites veluti domus Dei lapides abditos in fundamentis. *Lunam, & Stellae, quae tu fundasti.* *Psal. 8.* O Israël, quam magna est domus Dei, & in-gens locus possessionis eius!

Hinc David, ostendit civitatem Dei: *Ponite, inquit, corda vestra in virtute eius, hoc est, eius potentiam perpendite,* qui eam construxit. *Hebr. Ponite corda vestra ad exercitum eius; vel Chald. Ad coelum, quam multos milites habet, id est, Angelos, penè innumeros. Et distribuite domos eius, ex Hebr. Et admiramini dies eius, vel exaltate palatium eius.* *Psal. 47. Hebr. Chald.*

Si David constructurus templum paravit in opus thesaurum: *Auri talenta centum millia, & argenti mille millia, & quasi haec nulla essent, dixit: Ecce ego in paupertate mea preparavi impensas domus Domini: Qualisne erit civitatis illius pretiositas, ac praestantia, quam is construxit, qui quondam ait: Meum est aurum, & argentum. Et erat structura muri eius ex lapide jaspe, ipsa vero civitas aurum mundum. Ponus, ponite, corda vestra in virtute eius.* *Alij. Alij. Ad divitias eius.* *1. Par. 12. Apoc. 21.*

O pulcherrimam Dei civitatem, si quisquiliam, sic dixerim, eiusque purgamenta, quasi extra moenia projecta, tam pretiosa sunt haec, quae nimirum videntur, quid erunt retenta. si projecta tanto in pretio sunt habitata? Si sordes e domo aliqua foras projici videres, quas tamen non sordes, sed gemmas, sed aurum reverè esse intellexeres, annon admirans diceres: En quam pretiosos in domo illa thesaurus latere credendum est?

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit, & deficit anima in aeterna Domini. Beati, qui habitant in domo tua, Domine, in saecula saeculorum laudabunt te. Elegi abiectus esse in domo Dei mei, vel ad limen Dei mei, hoc est, minimus in regno caelorum, magis quam habitare in tabernaculo peccatorum. Et alibi: *Vt videam voluptatem Domini.* *Alij. Amantatem. Alij. Pulchritudinem Domini.* *Psal. 83. Hebr. Psal. 26. Alij.*

Quam.

Ezech. 1.
Pradus &
Villalpan.
ibid.

Tob. 13.

Quam volens aliquando describere Propneta, a quodam curru gloriæ voluit incipere. Nunc a rotis currum, si tamen licet, intelligite. Et aspectus, inquit, rotarum, & opus earum quasi visio maris. Hebr. Quasi species Tharsis. Hieron. Quasi species chrysolithi. Symm. Quasi species hyacinthi. Erant itaque rotæ, sic dicam, tot pulcherrimæ turcheæ, quæ sunt coloris marini. Quis ergo totius currus splendor, si tam pretiosæ erant rotæ? Tobias: Beatus ero, si fuerint reliquia seminis mei: ad videndum claritatem Ierusalem. Porta Ierusalem ex sapphiro, & smaragdo edificabuntur, & ex lapide pretioso omnis circuitus murorum eius. Ex lapide candido, & mundo omnes plateæ eius sternentur, & per vias eius alleluja cantabitur. Benedictus Dominus, qui exaltavit eam, ut sit regnum eius in sæcula sæculorum super eam. Amen.

De objecto beatifico.

PUNCTUM CXLVI.

Ioan. 37.
Exod. 33.
Psal. 26.
Aug. lib. 1. de
Trinit. c. pen-
ult.
Psal. 51.
D. Hier.

D. Aug. ibid.

Deus visus
videndi sui
desiderium
gignit.
1. Petr. 1.
Gloss.

Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum, & c. Hinc Moyses: Ostende mihi faciem tuam; nam visio est tota merces. August. Tota merces est in videndo, quod amas, & in amando, quod vides. Adimplebitis me lætitia cum vultu tuo, delectationes in dextera tua usque in finem. Hieron. Ostendes mihi plenitudinem lætitarum ante vultum tuum, decores in dextera tua æternos. Hinc iterum David: Vnam peti à Domino, hanc requiram, ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vite mee, ut videam voluptatem Domini, et ut legit August. Ut contempler delectationem Domini. Quid semper in ista contemplatione? Semper.

Deus, ac Dominus noster, Fratres, tam in hac, quam in alterâ vitâ talem se præbet cognoscendum, ut qui eum cognoscit, simul etiam eum desideret. In quem desiderant Angeli prospicere. Ubi Gloss. Cur cernere desiderant, cuius faciem nunquam cernere cessant, nisi quia contemplatio divinæ præsentis ita An-

gelos beatificas, ut ejus semper visa gloria fatientur, & semper ejus dulcedinem, quasi novam, insatiabiliter esuriant?

Sic Gregor. Quid est, quoddam Moyses facie ad faciem cum Domino loquitur, & tamen Dominum obsecrat, ut faciem suam Dominus ostendat, nisi quia Deum videns, Deum semper videre desiderat?

Domine, ostende nobis Patrem, & sufficit nobis. Cui Dominus: Tanto tempore vobiscum sum, & non cognovistis me? Miratur hic August. Quomodo nunc dicit: Non cognovistis me, cum profectò & quò iret, & viam scirent? Non ob aliud, nisi quòd ipsum urique scirent. Sciebat, sed magis scire cupiebant. Amòdò vidistis eum, & cognovistis eum. Ecce scire convicti suat, quod se nescire nesciebant.

Qui edunt me, adhuc esurient. Edent, inquit August. satiata fame, hoc est, utriusque, satietatis nimirum, famisque bono: fames enim duo habet, unum molestum, jucundum alterum: molestum est, alimenti carentia; jucundum, quod excitat appetitum. Satietas item duo habet: jucundum, quod est refectio naturæ, molestum, quod fastidium, & nauseam parit. Beati ergo utroque bono sine molesto feliciter perfruantur: famem habent, sed sine cibi carentia: satietatem, sed sine nausea; nam cum æterna esurie suavissimè semper reficiuntur. Conceptus est D. Gregorij in Moralibus.

Beati Angeli ab omni pœna anxietatis longè sunt, quia nunquam simul pœna, & beatitudo conveniunt. Ne sit ergo in desiderio anxietas, desiderantes satiantur: ne autem sit in satietate fastidium, satiari desiderant. Sic quoque nos erimus, quando ad ipsum fontem vitæ venerimus, erit nobis delectabiliter impressa sitis simul, atque satietas, sed longè abest à siti necessitas, longè à satietate fastidium, quia & sitientes satiabimur, & satiati sitiemus.

Hinc ante thronum erat mare, & Seraphim stabant, & volabant: quia nimirum in eo Divinitatis Oceano, & Seraphim stant, & tamen per incomprehensibilitatis altitudinem volant.

Extant civitates quædam tanto mœnium ambitu, ut in eis peregrinari quis possit